

บทที่ 6

สรุปผลการศึกษาและข้อ เสนอแนะ

การวิจัยนี้พบว่าข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการทั้งหมด กล่าวคือ

1. เปอร์เซ็นต์การมีชีวิตรอดของผู้ป่วยเมื่อป่วยเป็นโรคนาน
 - 1 ปี = 97.64%
 - 2 ปี = 95.27%
 - 3 ปี = 92.89%
 - 4 ปี = 89.25%
 - 5 ปี = 86.75%
 - 6 ปี = 82.98%
 - 7 ปี = 81.71%
 - 8 ปี = 80.43%
 - 9 ปี = 77.83%
 - 10 ปี = 77.83%
2. เปอร์เซ็นต์การมีชีวิตรอดของผู้ป่วยที่มีอาการของอวัยวะสำคัญเป็นโรค
 - โดยกลุ่มที่มี Serositis จะมีเปอร์เซ็นต์การมีชีวิตรอดน้อยกว่ากลุ่มที่ไม่มี Serositis
 - กลุ่มที่มีหรือไม่มีอาการทางประสาท เปอร์เซ็นต์การมีชีวิตรอดใกล้เคียงกัน
 - กลุ่มที่มีหรือไม่มีอาการทางเลือด เปอร์เซ็นต์การมีชีวิตรอดใกล้เคียงกัน
 - กลุ่มที่ไม่มีอาการทางไต มักมีอวัยวะสำคัญอื่นเป็นโรครุนแรง ทำให้เปอร์เซ็นต์การมีชีวิตรอดน้อยลง
 - ส่วนอาการทางผิวหนังหรือข้อไม่สามารถนำมาใช้เป็นตัวบอกเปอร์เซ็นต์การมีชีวิตรอดได้
3. สาเหตุการเสียชีวิตของผู้ป่วยในการวิจัยนี้พบว่า
 - อันดับ 1 เกิดจากการติดเชื้อ (infection) 50%
 - อันดับ 2 เกิดจากอาการของโรครุนแรง (Active disease) 38%
 - อันดับ 3 เกิดจากเหตุอื่น ๆ (CRF) 11%เชื้อที่พบเป็นสาเหตุมากที่สุดคือ Tuberculosis รองลงมา Nocardia ตำแหน่งที่พบติดเชื้อมากที่สุดคือ ปอด (Lung)

4. เพอร์เซ็นต์การเป็นโรคของอวัยวะต่าง ๆ พบว่าในช่วงแรกมีเปอร์เซ็นต์สูง เมื่อป่วยนานเปอร์เซ็นต์จะน้อยลง แต่ภาวะแทรกซ้อนจะพบได้ตลอดการศึกษา

ข้อเสนอแนะและข้อบกพร่องที่พบจากการวิจัยนี้

1. จำนวนผู้ป่วยทั้งหมดที่ใช้ในการวิจัยยังจำนวนมากจะเป็นผลดี เพราะโรคลูปัสมีอาการได้ทุกระบบของร่างกาย และความรุนแรงของแต่ละระบบอวัยวะก็ยังคงแตกต่างกันได้มาก ดังนั้น ถ้ามีผู้ป่วยเข้าสู่การวิจัยจำนวนมาก ย่อมได้ข้อมูลการวิเคราะห์ที่แม่นยำละเอียดและใกล้เคียงความเป็นจริงมากขึ้น
2. แหล่งเก็บข้อมูลถ้าได้จากหลายโรงพยาบาลทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด จะทำให้ผลการวิเคราะห์ที่ได้เป็นตัวแทนของผู้ป่วยลูปัสทั้งหมดในประเทศไทยได้
3. ควรจะได้มีการหาตัวเลขที่แน่นอนของจำนวนผู้ป่วยลูปัสในประเทศไทย หรืออุบัติการณ์การเกิดโรคนี้นี้ในประเทศไทย
4. เกี่ยวกับข้อมูลการตั้งครรภ์ของผู้ป่วยลูปัส น่าจะมีการทำวิจัยเพิ่มเติม โดยร่วมมือกับแผนกสูติกรรมด้วย
5. สาเหตุการเสียชีวิตของผู้ป่วยลูปัส โดยเฉพาะจากการติดเชื้อน่าจะได้มีการศึกษาเพิ่มเติม เช่น ผู้ป่วยมีอาการของการติดเชื้อนานเท่าใดก่อนได้รับการวินิจฉัย ผู้ป่วยเสียชีวิตหลังวินิจฉัยโรคว่าติดเชื้อหรือหลังได้รับการรักษานานเท่าใด อาการหรือผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการอะไรบ้างที่ชี้แนะให้หนักถึงว่าผู้ป่วยน่าจะมีภาวะของการติดเชื้อเกิดขึ้นแล้ว เหล่านี้เป็นต้น
6. ผลการวิจัยที่ได้เป็นเพียงแนวทางที่จะนำไปใช้เพื่อให้การรักษาผู้ป่วยดีขึ้นเท่านั้น แต่สิ่งสำคัญที่สุดของการรักษาผู้ป่วยลูปัสคือ การที่แพทย์ผู้รักษาให้ความสนใจติดตามอาการของผู้ป่วยอย่างใกล้ชิดอยู่ตลอดเวลาของมันเอง จึงจะทำให้การรักษาได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย